

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Ända sedan införandet år 1992 av förbudet mot innehav ombord och användning av drivgarn som är längre än 2,5 km och sedan år 2001 av drivgarn oavsett längd, har detta förbud systematiskt och i mycket stor omfattning överträtts av den italienska fiskeflottan.
2. Enligt kommissionen följer den omständigheten att överträdelserna är så omfattande och allvarliga direkt av att det italienska övervakningssystemet med avseende på detta förbud är ineffektivt och att de påföljder som föreskrivs i den italienska rättsordningen vid överträdelser av detta förbud inte är ändamålsenliga.
3. Kommissionen påpekar härvid att övervakningen av användningen av drivgarn utförs av ett flertal aktörer som konkurrerar med varandra, att denna uppgift getts lägre prioritet än övriga uppgifter som dessa aktörer anförtröts och att samordningen är bristfällig. Bristen på personal, tid och nödvändiga medel bidrar även till att hindra genomförandet av en effektiv kontroll.
4. Även en lämplig strategisk planering av verksamheten för kontroll av användningen av drivgarn saknas. I detta avseende påpekar kommissionen att kontrollverksamheten borde vara noggrant planerad med beaktande av särskilda riskfaktorer och utförs mot bakgrund av en fullständig, integrerad och rationell strategi. Verksamheten borde dessutom koncentreras huvudsakligen till vissa perioder av året och till vissa särskilda regioner och platser. De italienska myndigheterna har emellertid inte vidtagit några åtgärder i detta avseende.
5. De myndigheter som har att övervaka användningen av nätredskap kallade spadare har inte heller tillgång till information om fiskefartygens position genom det system för övervakning via satellit (SCP) som föreskrivs i artikel 3 i förordning nr 2847/93. Av undersökningar som gjorts av kommissionen följer vidare att ett relativt stort antal fiskefartyg ännu inte har försetts med sådan utrustning för lokalisering via satellit som är nödvändig för att systemet SCP ska kunna fungera. Vad beträffar insamling och datorisering av loggböcker, landningsdeklarationer och avräkningsnotor, vilket föreskrivs i förordning nr 2847/93, och *a fortiori* analysen av dessa uppgifter jämförda med den information som erhålls genom systemet SCP, råder det stor brist på effektivitet.
6. De italienska myndigheternas verksamhet för övervakning av användningen av "spadare" förefaller således vara otillräcklig. Detsamma gäller påföljderna vid överträdelser av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna avseende innehav och användning av sådana nätredskap.

7. Kommissionen påpekar, för det första, att, i strid med vad som anges i artikel 9a i förordning nr 3094/86⁽¹⁾ och de bestämmelser i vilka dess innehåll därefter återgetts och utvidgats, föreskrivs i gällande italiensk lagstiftning på området för sanktionsåtgärder förbud i huvudsak endast mot användning och försök till användning av drivgarn och det omfattar inte endast innehav ombord av sådan utrustning.

8. För det andra, när det konstaterats föreligga en överträdelse av förbudet mot användning av drivgarn, informerar de lokala övervakningsmyndigheterna inte alltid de behöriga myndigheterna om detta, framför allt på grund av det rådande sociala trycket. Under alla omständigheter följs sådan information inte upp och påföljder påförs inte på något effektivt sätt. Antalet och omfattningen av de påföljder som påförts är obetydlig.

9. Kommissionen gör följaktligen gällande att det helt klart har visats att det system för kontroll och sanktionsåtgärder som tillämpas i Italien i syfte att de gemenskapsrättsliga bestämmelserna på området för drivgarn ska iakttas, är otillräckligt för att säkerställa att de skyldigheter uppfylls som åligger medlemsstaterna enligt artikel 1.1 i förordning nr 2241/87 och artiklarna 2.1, 31.1 och 31.2 i förordning nr 2847/93.

⁽¹⁾ EGT L 207, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 3, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 261, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 118.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3094/86 av den 7 oktober 1986 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna – EGT L 288, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 2, s. 128.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italien) den 16 juni 2008 – Futura Immobiliare srl Hotel Futura m.fl. mot Comune di Casoria

(Mål C-254/08)

(2008/C 209/46)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Futura Immobiliare srl Hotel Futura m.fl.

Svarande: Comune di Casoria

Tolkningsfråga

Är de nationella bestämmelserna i artikel 58 och följande artiklar i lagstiftningsdekret nr 507 av år 1993 och övergångsbestämmelserna om förlängning av giltighetstiden för dessa artiklar i artikel 11 i presidentdekret nr [158] av år 1999, i ändrad lydelse, och i artikel 1.184 i lag nr 296 av år 2006, genom vilka ett system av fiskal karaktär som inrättats i syfte att täcka kostnaderna för tjänsten för bortskaffande av avfall bibehålls och införandet av ett avgiftssystem skjuts upp som innebär att de som producerar och lämnar avfall bär kostnaden för tjänsten, förenliga med artikel 15 i direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt artikel 1 i direktiv 91/156/EEG⁽²⁾ och med principen "förorenaren betalar"?

⁽¹⁾ EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238.

⁽²⁾ EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66.

Talan väckt den 17 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-257/08)

(2008/C 209/47)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell och L. Prete)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG⁽¹⁾ av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, i andra hand, genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 april 2007.

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 35.

Talan väckt den 17 juni 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-259/08)

(2008/C 209/48)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och D. Recchia)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1, 3.2, 4.1, 5 och 8.1 i rådets direktiv 79/409/EEG⁽¹⁾ av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktivet fullt ut och/eller på ett korrekt sätt,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Kommissionen har undersökt huruvida de åtgärder som Republiken Grekland har vidtagit för att följa direktiv 79/409/EEG är förenliga med gemenskapsrätten. Härvid upptäcktes att vissa bestämmelser i direktivet inte införlivats fullt ut och/eller på ett korrekt sätt med den nationella rättsordningen.
2. Kommissionen har särskilt framhållit att Republiken Grekland inte har införlivat artikel 3.1 i direktiv 79/409/EEG med den nationella rättsordningen, genom att denna medlemsstat inte har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att skydda, bevara och återställa tillräckligt varierande och stora livsmiljöer för samtliga de fågelarter som avses i artikel 1 i samma direktiv.
3. Kommissionen gör även gällande att artikel 3.2 i direktiv 79/409/EEG inte har införlivats fullt ut och på ett korrekt sätt med den nationella rättsordningen, eftersom åtgärden för införlivande inte innebär att det är möjligt att kontrollera klassificeringen av ett område såsom ett särskilt skyddsområde, åtgärden inte innehåller någon bestämmelse om skydd för livsmiljöer som återfinns utanför de särskilda skyddsområdena men i anslutning till dessa och åtgärden inte heller innehåller någon bestämmelse om åtgärder för att återställa förstörda biotoper och skapa nya, även om det rör sig om frågor av stor betydelse i direktivet.